

Risicokijken?!

Wrang dat je bedrijf Oceangate heet en je flirt met de dood eindigt in een zeemansgraf. Zelf als CEO aan boord van een titanium onderzeebootje voor max 5 personen en je tourismedwang tot unieke ervaringen brengt je letterlijk naar je ondergang. Al grensverleggend de dood in omdat je dode Titanic wil zien? Ze zeggen dat het nieuwsgierigheid is, een intense drang om het leven in volle hevigheid te ervaren, niet levensmoe maar levenslustig. Gelukkig ben ik te claustrofobisch en niet voldoende kapitaalkrchtig aangelegd om 250.000 op tafel te leggen voor een curieus tripje. Of natuurlijk een regelrecht lafaard, geen thrillseeker, toch een grijze muis, een risicomijder? Luchtvaart-engineer Stockton Rush richtte in 2009 Oceangate op. Zijn bouwe afspraken gaan nu over het internet: *'op een bepaald punt is veiligheid pure zonde/verspilling. Als je veilig wilt zijn, blijf dan in bed, stap niet in de auto, neem geen deel aan het verkeer, doe niets. Op een bepaald punt moet je risico nemen. Het is een risico/beloningsvraag. Ik kan dit net zo veilig doen door de regels te overtreden'*. Welke beloning ging door hem heen toen het mis ging? Vraag is hoe multimiljonairs met een aangekondigde dood omgaan. De Titan was ontworpen om hoge druk te weerstaan. De innovatie zat in de vorm van een tube, normaal een buisvorm voor een gelijkere verdeling van de druk, nieuw was de combinatie van titanium en koolstofvezel. Geen mogelijkheid om van binnenuit de boot te openen. Maar ook, geen externe veiligheidstests, geen controles. Waarschijnlijk een lek, defect aan de romp, daarna onmiddellijke implosie door de buitendruk van de onmetelijke oceaan. Dus onzinverhalen van klopsignalen en verder moeten blijven zoeken. Wordt je nu onthouden door de *'rules you break'* (wat ie wilde)? Begrepen als innovator? Waarom ging de communicatie mis? Je snapt een risico pas als je het snapt. Oftewel Cruijff: je gaat het pas zien als het door hebt.

Reuzegum.

Nog zo'n geval van pas zien als je het dóór hebt. Volstrekt normaal om ontgroend te worden door en voor de elite van de toekomst? De vulgariteit van een rijke elite! Allereerst moet iemand zich klem zuipen, zonder extra water te mogen drinken. Ze moeten een kuil graven, waar ze halfnaakt in zaten, met ijskoud water. Straf voor falen bij opdrachten – zoals het eten van een levende goudvis en het drinken van een papje met vermalen levende muis - was het drinken van urine of visolie. Blijkbaar biedt arrogantie geen aanleiding om risico's te zien. Er zijn bewakingsbeelden tussen dag 1 en dag 2 dat Sanda Dia niet meer kan lopen. Men gaat gewoon door. Uiteindelijk naar het ziekenhuis totaal onderkoeld met bloed uit mond en neus. Overleden door te veel visolie en hartstilstand. De 18 leden voelden op hun 7 vinkjes-onderbuik aan dat dit niet helemaal senaang ging. Zeker geen excuses aanbieden, al het bewijsmateriaal en filmpjes op tijd weg. Men schakelt de juridische superpowerlijnen in. Men dekt elkaar af. Dat levert dan een werkstraf op, een paper over ontgroeningen en hun uittreksel van het strafregister geeft dit vergrijp niet weer. De arrogantie gaat door: alleen als mensen bij het proces aanwezig waren, mogen ze iets zeggen & denken, we moeten het vonnis lezen. Ik snap niet hoe iemand weggkomt van zware mishandeling met de dood als gevolg. Veeg teken als je bij voorbaat filmpjes verwijdert? In de psychologie zijn er experimenten waar willekeurig oranje of blauwe shirts worden uitgedeeld. De blauwen zijn de bewakers en de oranje de gevangenen. Er ontstaan nazi-achtige taferelen met mishandeling. Het laat zien hoe de mens met groepsdruk en conformiteit omgaat. Welke gedrag gaat tegen je eigen overtuigingen in? Is je gedrag hetzelfde als je niet samen met een groep zou zijn? Wanneer stopt iemand? Niemand van de Reuzegom die dacht: wat zijn we raar aan het doen? Dit gaat niet goed? Waarom dwing je mensen tot achterlijke handelingen voor wát eigenlijk? Lid van een martelclub worden? Waarom probeer je je verantwoordelijkheid te ontlopen, terwijl je je eigen aandeel weet? Sanda Dia delft het onderspit en trekt door zijn dood aan het kortste eind. De blauwen ontspringen de dans. No justice, no peace! En met een REUZEGUM wordt de reuzegom & reuzegommers zogenaamd uitgewist. Nah, die DJ Acid roert wat in de klassenjustitie emmer. Er klopt gewoon iets niet.

Kijken wij ook vrolijk (lokaal) weg?

Geen vrolijke column dit keer, Berkelaar! Laten we kijken hoe we zelf ook niet risicokijken. Wat zijn onbewuste processen en gaan we door tégen beter weten in? Het stoort me reuze! Zie ff de lol zo niet meer. Zwerfvuil komt omdat de menselijke hand de verpakking van iets los maakt en dan los in de maatschappij laat. Rokers laten hun peuk in de natuur en op straat achter. Terwijl dat niet hoéft, he.... Je kan mooi de peuk of verpakking oppakken en in de vuilnisbak gooien. Waar komt dit storende gewoontepatroon vandaan? Is iemand zich bewust dat deze wegwerpmaatschappij gevolgen heeft? Heb zelf 26 jaar gerookt, ken echt het gedoe van verslaving. Maar toch: stoppen kan, zeker met het weggooiën van peuken! Even wat feiten: 1 peuk kan 1000 liter water vervuilen. Plastic vergaat niet. Het duurt 2 tot 12 jaar voordat de natuur de peuk heeft opgeruimd. FF snel: 20,62% rookt, gemiddeld 10/dag. Dat zijn een kleine 3,5 miljoen mensen die per dag zeker 10 peuken roken. Dat maakt 35 miljoen peuken per dag, reken maar door naar 1 jaar! T wordt oneindig, gaat duizelen. Volgens mij moeten we wakker worden, dit zijn geen geintjes meer, we komen om in een oceaan van peuken en plasticvervuiling. We verzieken de mensheid, de natuur en de dieren. Ja het is een echt en serieus risico. WAKE UP. Het moet stoppen. Beginnen in het Oude Noorden? Misschien helpt t als we weten dat het 300 miljoen per jaar kost om het zwerfvuil op te ruimen in NL? Waar zouden we nu heel goed 250 miljoen aan willen besteden? Aan zorg, welzijn, cultuur, innovaties voor stikstof???

Bedenk het maar, het geeft dus ruimte als je je peuk en verpakking niét loslaat. Laten we het risico en de uitdaging van schoon aangaan!